

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 26T/63/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010948
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:3824010948.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., dňa 03.11.2025 na hlavnom pojednávaní takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. f/ Tr. por. s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.
o s l o b o d z u j e obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C., A. XXXX/XX

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, sp. zn. Pv 139/23/3305-44 z 22.10.2024 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry D. B., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/34/2021-231 zo dňa 04.04.2022, právoplatným dňa 24.01.2023 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8P/68/2012-226 zo dňa 05.02.2013 vo výroku o výživnom tak, že bola zvýšená jeho vyživovacia povinnosť na dcéru D. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 50 € mesačne na sumu 200 € mesačne s účinnosťou od 24.03.2021 do 31.08.2021 a s účinnosťou od 01.09.2021 zo sumy 50,-€ mesačne na sumu 250 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky A. E., plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 01.02.2023 do 31.05.2023 a od 01.11.2023 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil tým, že hoci je od 07.08.2021 konateľom spoločnosti EXHALE SK, s.r.o. a z výkonu funkcie konateľa nemá žiaden príjem a zároveň v tejto spoločnosti pracuje od 22.07.2021 doposiaľ na základe pracovnej zmluvy a hoci z výkonu tejto práce nemá dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pričom na výživnom na svoju dcéru D. B. uhradil v mesiaci marec 2023 sumu 200 €, v mesiaci apríl 2023 sumu 100 €, v mesiaci máj 2023 sumu 100 €, v mesiaci november 2023 sumu 100 €, v mesiaci december 2023 sumu 100 €, v mesiaci február 2024 sumu 100 €, v mesiaci apríl 2024 sumu 100 €, sumu 100 € a sumu 150 €, v mesiaci máj 2024 sumu 120 € a sumu 130 €, v mesiaci jún 2024 sumu 120 € a sumu 130 €, v mesiaci júl 2024 sumu 250 €, v mesiaci august 2024 sumu 250 €, v mesiaci september 2024 sumu 125 € a sumu 125 € a v mesiaci október 2024 sumu 125 € a sumu 125,-€, v mesiaci november 2024 sumu 250 €, v mesiaci december 2024 sumu 250 €, v mesiaci január 2025 sumu 125,-€, v mesiaci február 2025 až október 2025 sumu 250,-€ mesačne, čím na výživnom na svoju dcéru D. B., nar. XX.XX.XXXX zostal dlhovať matke svojej dcéry A. E. za obdobie od 01.02.2023 do 31.05.2023 a od 01.11.2023 do 31.03.2024 sumu vo výške 1450 € a svojej dcére D. B. za obdobie od 01.04.2024 doposiaľ sumu vo výške 125 €, ktorú dodatočne uhradil v sume 125 € a 1400 € v mesiaci jún 2025 a v sume 50,-€ dňa 03.11.2025, pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Dňa 22.10.2024 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske na tunajší súd na obvineného obžalobu pod č. Pv 139/23/3305-44, na skutkovom základe ako v obžalobe. Obžalovaný uviedol k podanej obžalobe, že neučiní žiadne z vyhlásení podľa § 257 Tr. por. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne A. E. aj poškodenej D. B., prečítal listinné dôkazy a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je si vedomý vyživovacej povinnosti k dcére. Výživné platil na účet. Podklady k platbám výživného dával polícii. Výživné platil koľko mohol, išlo aj o viac platieb mesačne, voči dcére by už nemal mať žiadny dlh, lebo bežné výživné platí, zaplatil za ňu pokutu. Uviedol, že dlžné výživné za dobu do dospelosti dcéry je schopný zaplatiť, ako aj prípadnú inú dlžnú sumu, ak ostalo niečo nedoplatené. Niečo na výživné bolo zrazené aj exekučne. On pracuje vo vlastnej firme, kde je jediný spoločník a konateľ, tvrdil, že firma nevykazuje žiadnu činnosť a má nulový hospodársky výsledok, no pracuje po brigádach a fakturuje aj na firmu, preto má udávaný príjem medzi 800-1200,-€ mesačne. On sa firmy nevie zbaviť, lebo na to nemá peniaze. Chodí za prácou aj do zahraničia. Keďže má s.r.o. nemôže sa uchádzať o zamestnanie cez ÚPSVaR. On aj dlhodobo maródiť s krčnou chrbticou v roku 2023 odvtedy si nespomína, že by bol na PN. Má rodinu, býva manželky, s dcérou sa stretáva, keď niečo potrebuje donesie jej. Má s manželkou dieťa, 12 ročného chlapca. Na hlavnom pojednávaní dňa 03.11.2025 uviedol, že výživné doplatil, platí aj bežné výživné zaplatil aj sumu 1400,-€ v júni 2025 na účet dcére.

Svedkyňa A. E., ktorá aj zastupovala už plnoletú dcéru, popísala rozsah splácania výživného v jednotlivých dňoch a sumách za žalované obdobie. Na hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2025 uviedla, že vyživovacia povinnosť obžalovaný plnil svojvoľne, platby poukázal tak, ako jej uvedené v obžalobe. Odvtedy nezaplatil k jej rukám žiadne výživné. Po dovŕšení plnoletosti dcéry poukazoval tejto výživné na účet dcére. Vie o tom, že dcére platil pokutu za dopravný priestupok vo výške 150,-€, preto v tom mesiaci poukázal nižšie výživné. Obžalovaný tak zostal okrem sumy 1450,-€, dlhovať dcére ešte 125,-€ za mesiac október 2024. Na hlavnom pojednávaní dňa 03.11.2025 uviedla, že dcére po súde zaplatil 1400,-€, platí jej všelijako, ale celú sumu 250,-€. Dcéra naplatením výživného núdzou netrpela.

Poškodená D. B. na hlavnom pojednávaní dňa 03.11.2025 uviedla, že obžalovaný jej aktuálne platí výživné v plnej výške, dlh na výživnom vo výške 1400,-€ tiež uhradil. Za mesiac január 2025, keď zaplatil len 125,-€, doplatil zvyšné výživné k jej rukám v júni 2025 po hlavnom pojednávaní, keď sa stretli. 125,-€ zaplatil aj v mesiaci október 2024, no zvyšok bol riešený tým, že za ňu zaplatil 150,-€ pokutu za dopravný priestupok. Takto zostal dlhovať len 50,-€. Neplatením výživného obžalovaným nebola vystavená hmotnej núdzi. Teraz hospodári popri štúdiu s výživným od otca a peniaze jej dáva aj matka. Obžalovaný jej prispieva aj keď má sviatok, inak už pomenej, ako to bolo v minulosti.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 03.11.2025 doplatil zvyšok dlhu vo výške 50,-€, čo poškodená prijala.

Podľa prečítaného rozhodnutia v poručenskej veci, rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/34/2021-231 zo dňa 04.04.2022, právoplatným dňa 24.01.2023 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8P/68/2012-226 zo dňa 05.02.2013 vo výroku o výživnom tak, že bola zvýšená vyživovacia povinnosť obžalovaného na dcéru D. zo sumy 50 € mesačne na sumu 200 € mesačne s účinnosťou od 24.03.2021 do 31.08.2021 a s účinnosťou od 01.09.2021 zo sumy 50,-€ mesačne na sumu 250 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky A. E.. Súd poukazuje na odôvodnenie uvedeného rozsudku.

Podľa potvrdení o úhradách výživného č.l. 52-61, 103-110, 112-114, 117-118, 259-279, obžalovaný na výživnom na svoju dcéru D. B. uhradil v mesiaci marec 2023 sumu 200 €, v mesiaci apríl 2023 sumu 100 €, v mesiaci máj 2023 sumu 100 €, v mesiaci november 2023 sumu 100 €, v mesiaci december 2023 sumu 100 €, v mesiaci február 2024 sumu 100 €, v mesiaci apríl 2024 sumu 100 €, sumu 100 € a sumu 150 €, v mesiaci máj 2024 sumu 120 € a sumu 130 €, v mesiaci jún 2024 sumu 120 € a sumu 130 €, v mesiaci júl 2024 sumu 250 €, v mesiaci august 2024 sumu 250 €, v mesiaci september 2024 sumu 125 € a sumu 125 € a v mesiaci október 2024 sumu 125 €, v mesiaci november 2024 sumu 250 €, v mesiaci december 2024 sumu 250 €, v mesiaci január 2025 sumu 125,-€, v mesiaci február 2025 až máj 2025 sumu 250,-€ mesačne.

Podľa rodného listu na č.l. 83 je D. B. dieťaťom obžalovaného.

Podľa správ exekútorského úradu JUDr. Ing. Anny Martišíkovej na č.l.87-93 bola vykonaná obžalovanému na výživné zrážka z nemocenského vo výške 525,24-€ poukázaní na účet exekútora 14.02.2024, oprávnenej bola poukázaná suma 399,26-€ - správy za október 2023 až november 2024.

Podľa potvrdenia o návšteve školy na č.l. 94-95 bola v školskom roku 2023-2024 poškodená žiačka denného štúdia Súkromného konzervatória v Nitre.

Podľa listín od spol. EXHALE SK s.r.o. na č.l. 97-102, obžalovaný vykonáva funkciu konateľa bezodplatne za obdobie 01/2023 až 05/2023 poberal čistú mzdu nepresahujúcu 570,-€, za obdobie január 2024 až september 2024 nepresahujúcu 620,-€.

Podľa správy Okresného súdu Prievidza z 14.08.2024 na č.l. 123, obžalovaný k času správy nepodal návrh na zníženie výživného.

Podľa správy ODI Partizánske na č.l. 124-133, je obžalovaný vedený ako držiteľ vozidla AUDI v premávke od 1998, na ktoré však je viacero exekútorských blokácií.

Podľa výpisu zo Soc. poisťovne na č.l. 142-162 je vedený obžalovaný ako zamestnanec spol. EXHALE SK, s.r.o. Poberal aj nemocenské dávky a to od 05/2022 do 10/2023.

Podľa správ OU Prievidza, odbor živnostenského podnikania na č.l. 163-170 bol obžalovaný k 26.08.2024 evidovaný ako štatutár spol. EU INVEST SK, s.r.o. a EXHALE SK s.r.o., nie je vedený v živnostenskom registri.

Podľa potvrdenia ÚPSVaR Partizánske na č.l. 134-141 obžalovaný nepoberal dávku v hmotnej núdzi, naposledy bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie do 07.04.2010.

Podľa správy Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. I. 173 - 174 nevlastní cenné papiere.

Podľa správy Daňového úradu Bratislava č. I. 175 - 187 daňové subjekty EU INVEST SK, s.r.o. a EXHALE SK s.r.o., nepodali daňové priznanie k dani z príjmu právnickej osoby za roky 2022 ani 2023.

Podľa výpisov z obchodného registra č. I. 209 - 215 obžalovaný bol k času výpisov jediný konateľ a spoločník spol. EU INVEST SK, s.r.o. a EXHALE SK s.r.o. - výpisy z 31.05.2023.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti súd dospel k právnomu záveru, že skutok tak ako bol popísaný v obžalobe a v akom rozsahu bol preukázaný sa síce stal, je žalovaným trestným činom, je z neho dôvodne obvinená osoba, na ktorú bola podaná obžaloba a o jej vine bez dôvodných pochybností svedčia dôkazy, avšak obžalovaný splnil podmienky účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. včas, preto ho súd spod obžaloby oslobodil.

Ani z výpovede obžalovaného ani svedkyne - teda matky ich spoločného dieťaťa, rovnako výsluchu poškodenej - plnoletého dieťaťa, nevznikli rozpory pokiaľ ide o nevyplatenú časť výživného za žalované obdobie. Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný si skutočne neplnil povinnosť platiť výživné riadne a včas, najmä do času plnoletosti dieťaťa vznikli nedoplatky vo výške 1450,-€, pričom súd skúmal plnenie vyživovacej povinnosti do času súdneho pojednávania, už k rukám plnoletého dieťaťa. Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný formálne podniká, je jediným spoločníkom aj konateľom s.r.o.. Už z rozhodnutia o výživnom (bod 32 poručenského rozsudku) súd zistil, že obžalovaný mal o sebe vytvárať zdieanie nemajetnosti, poukazujúc aj na neúspech v podnikaní, čomu súd vtedy neveril a vymeral výživné v aktuálnej výške. Aj v súčasnosti je tento stav formálne nezmenený, hoc ako je zrejmé, obžalovaný bol a je schopný platiť bežné výživné už plnoletej dcére a doplatiť výživné zameškané. Formálne vykazovaný príjem na úrovni minimálnej mzdy vo firme, ktorú vlastní, nezodpovedá jeho príjmu, ktorý oznámil súdu, kde poukázal na príjem z brigád a pod., o ktorých však niet preukazujúcich listín. Obžalovaný ani nežiadal o zníženie výživného, neukončil podnikanie, je evidentne schopný dosahovať prácou príjem, formálne ho ale nevykazuje v reálnej výške. Súd je toho názoru, že dôvodom neplatenia výživného

v plnej výške tak neboli sociálne dôvody, ale uprednostnenie iných výdavkov obžalovaným, najmä v období, kedy by výživné musel vyplácať matke dieťaťa. Odkedy dieťa nadobudlo plnoletosť, zrejme pre lepší vzťah s dieťaťom, obžalovaný už vypláca výživné okrem jednej výnimky pravidelne a v plnej výške. Súd tak konštatoval, že obžalovaný naplnil znaky žalovaného trestného činu v žalovanom období. Dlhé výživné však zaplatil v čase vyhlásenia dokazovania za skončené, pričom jeho neplatenie nemalo trvalo nepriaznivé následky na dieťa. To je aj dôvod prečo súd mal za to, že obžalovaného možno oslobodiť spod obžaloby len z dôvodu účinnej ľútosti a nie iného dôvodu napr. § 285 písm. a/, alebo b/ Tr. por. Z potvrdení o výplate výživného, výpovede matky dieťaťa, plnoletého dieťaťa a obžalovaného, rozhodnutia vo veci výživného bol jednak určený čas, kedy sa výživné uhrádza, aj jednotlivé sumy úhrad a dlhu. Obžalovaný tak mal zaplatiť matke svojej dcéry A. E. za obdobie od 01.02.2023 do 31.05.2023 a od 01.11.2023 do 31.03.2024 sumu vo výške 1450 € a svojej dcére D. B. za obdobie od 01.04.2024 doposiaľ sumu vo výške 125 €, ktorú dodatočne uhradil v sume 125 € a 1400 € v mesiaci jún 2025 a v sume 50,-€ dňa 03.11.2025. Súd tak obžalovaného podľa § 285 písm. f/ Tr. por. s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.